

BESLUIT

DE BURGEMEESTER VAN BRONCKHORST;

Overwegende, dat op 1 september 2010 de 'Wet maatregelen bestrijding voetbalvandalisme en ernstige overlast' (Wet Mbveo) in werking is getreden;

Overwegende, dat deze wet (Wet Mbveo) bevoegdheden aan de burgemeester en de Officier van Justitie toekent ter bestrijding van gevallen van structurele, ernstige overlast; deze bevoegdheden kunnen worden ingezet om een eind te maken aan een patroon van ernstige overlast door groepen en individuen, maar zijn niet bedoeld – en ook niet geschikt – voor een onmiddellijk optreden in geval van een acute verstoring van de openbare orde (bv. een ernstige voetbalrel), in welk geval het burgemeesterlijk noodrecht – artikel 175 en 176 van de Gemeentewet – toepassing kan vinden;

Overwegende, dat met de Wet Mbveo twee nieuwe artikelen aan de Gemeentewet zijn toegevoegd – artikel 172a en 172b – waarin ter bestrijding van gevallen van ernstige, structurele overlast bevoegdheden aan de burgemeester worden toegekend; dat de burgemeester daarmee voortaan de bevoegdheid heeft om een langdurig gebiedsverbod, een groepsverbod, een meldingsplicht (artikel 172a) of een bevel op te leggen aan de ouder van een minderjarige die jonger is dan 12 jaar, welke minderjarige structureel ernstige overlast pleegt in groepsverband (172b);

Overwegende, dat artikel 172a van de Gemeentewet moet worden beschouwd als het sluitstuk van het reguliere instrumentarium dat de burgemeester ter handhaving van de openbare orde al ter beschikking staat (te weten de door de raad in de APV toegekende bevoegdheden in de sfeer van de openbare orde en de 'lichte bevelsbevoegdheid' ex artikel 172 van de Gemeentewet); zo kennen veel APV's bijvoorbeeld al vele jaren een samenscholingsverbod (art. 2.1.1.1), de mogelijkheid van een stadionomgevingsverbod (art. 2.2.4), een specifiek harddrugsgelateerd samenscholingsverbod (art. 2.4.2), een gebiedsontzegging voor structurele plegers van overlast die harddrugsgelateerd (art. 2.4.3) of straatprostitutiegerelateerd (art. 3.2.6a) is en – meest recent – een gebiedsontzegging voor structurele geweldplegers in het horecaconcentratiegebied (art. 2.4.1a);

Overwegende, dat artikel 172a van de Gemeentewet nadrukkelijk geen afbreuk doet aan de genoemde bestaande bevoegdheden uit de APV, zoals rechtstreeks blijkt uit de tekst van artikel 172a, lid 1, van de Gemeentewet, en artikel IIIA van de 'Wet maatregelen bestrijding voetbalvandalisme en ernstige overlast' (Wet Mbveo), Staatsblad 2010, 325; het op grond van de genoemde APV-artikelen gevoerde beleid wordt onverminderd en ongewijzigd voortgezet;

Overwegende, dat artikel 172a van de Gemeentewet - waar het gaat om de bevoegdheid een langdurig gebiedsverbod, een groepverbod of een meldingsplicht op te leggen - een uitputtend karakter heeft (Kamerstukken 31 467, C, p. 19);

Overwegende, dat de bevoegdheden ex artikel 172a van de Gemeentewet - anders dan de genoemde op de APV gebaseerde bevoegdheden - niet door de burgemeester kunnen worden gemandateerd (artikel 177, lid 2, van de Gemeentewet);

Overwegende, dat bij de uitoefening van de bevoegdheden ex artikel 172a van de Gemeentewet de eisen van subsidiariteit en proportionaliteit gelden; indien de openbare orde ook met minder vergaande maatregelen jegens de betrokkene effectief kan worden gehandhaafd mag geen bevel ex artikel 172a worden opgelegd; bovendien mag de beperking voor de bewegingsvrijheid die het gevolg is van het bevel niet verder gaan dan nodig is voor het doel, de voorkoming van verdere verstoring van de openbare orde;

Overwegende, dat de inzet van artikel 172a van de Gemeentewet steeds gericht moet zijn op het herstel van de openbare orde, en niet op de bestraffing van het individu; op dat laatste richt zich het strafrecht;

Gelet op artikel 172a en 172b van de Gemeentewet, en artikel 4:81 van de Algemene wet bestuursrecht;

BESLUIT

- I. Vast te stellen de navolgende 'Beleidsregels bestrijding voetbalvandalisme en andere vormen van ernstige overlast Bronckhorst;
- II. Te bepalen dat de onder I. genoemde beleidsregels in werking treden op de dag na die van bekendmaking in het Contact.

De burgemeester voornoemd,

H.A.J. Aalderink

Beleidsregels bestrijding voetbalvandalisme en andere vormen van ernstige overlast gemeente Bronckhorst

Onder welke voorwaarden kan artikel 172a van de Gemeentewet worden toegepast?

Op grond van artikel 172a van de Gemeentewet kan de burgemeester een bevel geven inhoudende een gebiedsverbod (lid 1, sub a), een groepsverbod (lid 1, sub b) of een meldingsplicht (lid 1, sub c). Uit de wettekst blijkt dat een dergelijk bevel slechts kan worden gegeven als is voldaan aan de volgende voorwaarden:

- a. er is sprake van een verstoring van de openbare orde;
- b. welke herhaaldelijk plaatsvond;
- c. en die individueel of groepsgewijs werd gepleegd, danwel de persoon had een leidende rol bij een groepsgewijze verstoring van de openbare orde;
- d. er is sprake van ernstige vrees voor verdere verstoring van de openbare orde.

In het hiernavolgende worden de onder a. tot en met d. genoemde voorwaarden verduidelijkt.

Ad a. Verstoring van de openbare orde

Wanneer is sprake van een 'verstoring van de openbare orde' in de zin van artikel 172a van de Gemeentewet?

Welnu, met het begrip 'openbare orde' in de gemeenterechtelijke context wordt bedoeld op de normale gang van het maatschappelijk leven in de openbare ruimte, gegeven de omstandigheden.

Wanneer iemand zich zodanig gedraagt dat de gang van het maatschappelijk leven op een bepaalde plaats naar de omstandigheden abnormaal wordt, dan is er sprake van een verstoring van de openbare orde. De omstandigheden van het geval zijn dus medebepalend. Zo is het geen probleem als een massa mensen op een plein een zanger toejuicht die daar op dat moment een concert gaat geven. Gaan daarentegen één of meer mensen op datzelfde plein tijdens een bijeenkomst in het kader van de dodenherdenking op 4 mei schreeuwen, dan is er evident sprake van een verstoring van de openbare orde.

Vaak zal de gedraging waarmee de openbare orde wordt verstoord tevens een strafbaar feit opleveren (strafbaarstelling in Wetboek van Strafrecht - Sr. - of APV). Zo is er in ieder geval sprake van een verstoring van de openbare orde als één van de volgende feiten wordt gepleegd:

1. Openlijke geweldpleging (art. 141 Sr.)
2. Wederspanning (art. 180/182 Sr.), voor zover zich afspelend in de openbare ruimte¹
3. Negeren ambtelijk gegeven bevel, voor zover zich afspelend in de openbare ruimte (art. 184 Sr.)
4. Schennis van de eerbaarheid (art. 239 Sr.)
5. Belediging van ambtenaar in functie, voor zover zich afspelend in de openbare ruimte (art. 266/267 Sr.)
6. Bedreiging, voor zover zich afspelend in de openbare ruimte (art. 285 Sr.)
6. Doodslag, voor zover gepleegd in de openbare ruimte (art. 287 Sr.)
7. Eenvoudige / zware mishandeling, voor zover gepleegd in de openbare ruimte (art. 300/302 Sr.)
8. Diefstal, voor zover gepleegd in de openbare ruimte (bv. zakkenroller) (art. 310 Sr.)

¹ D.w.z. op of aan de weg of in een voor het publiek toegankelijke ruimte.

9. Afpersing / afdreiging, voor zover zich afspelend in de openbare ruimte (art. 317/318 Sr.)
10. Vernieling, voor zover zich afspelend in de openbare ruimte (art. 350 Sr.)
11. Baldadigheid / straatschenderij (art. 424 Sr.)
12. Ordeverstoring in dronkenschap (art. 426 Sr.)
13. Openbare dronkenschap (art. 453 Sr.)
14. Overtreding van de Opiumwet, voor zover zich afspelend in de openbare ruimte
15. Overtreding van de Wet Wapens en Munitie, voor zover zich afspelend in de openbare ruimte
16. Samenscholing (art. 2.1.1.1 APV)
17. Ordeverstoring bij voetbalwedstrijd (art. 2.2.2 en 2.2.3 APV)
18. Ordeverstoring in de horeca (art. 2.3.1.18 APV)
19. Samenscholingsverbod harddrugs (art. 2.4.2 APV)
20. Openlijk harddrugsgebruik (art. 2.4.4 APV)
21. Hinderlijk gedrag op of aan de weg of bij gebouwen (art. 2.4.10, 2.4.12, 2.4.13 APV)
22. Hinderlijk alcohol- en drugsgebruik (art. 2.4.11 en 2.4.11a APV)
23. Bedelarij (art. 2.4.25 APV)
24. Straatprostitutie (art. 3.2.6 APV)
25. Ordeverstoring bij een evenement (art. 5.7.2 APV).

Ook niet strafbaar gestelde gedragingen kunnen een verstoring van de openbare orde met zich brengen, zeker als dergelijke gedragingen meer structureel worden gepleegd. Denk aan gedragingen als schreeuwen, joelen, een intimiderende houding aannemen, met een scooter hard optrekken e.d. Een en ander zal steeds afhankelijk zijn van de omstandigheden van het geval.

Ad b. Herhaaldelijk

In ieder geval is sprake van een 'herhaaldelijke' verstoring van de openbare orde, indien er binnen één jaar ten minste twee strafbaar gestelde openbare ordeverstoringen - als hiervoor genoemd - hebben plaatsgehad. Het kan daarbij gaan om dezelfde gedraging, maar dat is niet noodzakelijk.

De grens van één jaar is niet absoluut. Naarmate de aard en de ernst van de verstoring van de openbare orde zwaarder is, is meer aanvaardbaar dat tussen twee opeenvolgende ordeverstoringen meer dan één jaar is gelegen om (nog) te kunnen spreken van een 'herhaaldelijke verstoring van de openbare orde'. Zo zal ten aanzien van een persoon die in een bepaald jaar in juli de orde ernstig verstoort bij een evenement, en in het daaropvolgende jaar bij een in augustus gehouden evenement, toch kunnen worden geoordeeld dat hij 'herhaaldelijk de openbare orde heeft verstoord' als bedoeld in artikel 172a van de Gemeentewet.

Ad c. Individueel, groepsgewijs, leidende rol

Van een leidende rol bij een groepsgewijze verstoring van de openbare orde is sprake als een persoon anderen aanzet tot gedragingen die de openbare orde verstoren. Het kan daarbij gaan om fysieke gedragingen in de directe nabijheid van de groep – bv. voorop lopen, aanwijzingen geven, opruiend gedrag vertonen -, maar dit is niet noodzakelijk. Denkbaar is ook dat een persoon - met gezag in de groep - meer 'op afstand' een leidende rol vervult, bv. door het versturen van sms'jes.

Ad d. Ernstige vrees voor verdere verstoring van de openbare orde

Tot slot is vereist, dat er 'ernstige vrees' bestaat voor verdere verstoring van de openbare orde door de betrokken persoon. Wanneer is dat het geval?

Van 'ernstige vrees' kan worden gesproken, indien aannemelijk is dat de ordeverstoorder zijn ordeverstoring zal voortzetten als er geen maatregel wordt getroffen.

Indien een persoon in een jaar tijd ten minste drie (strafbaar gestelde) openbare-ordeverstoringen als hiervoor vermeld heeft begaan, bestaat in ieder geval 'ernstige vrees' voor een voortzetting van de overlast. In de desbetreffende reeks van overtredingen is dan voldoende aanwijzing gelegen dat deze persoon geneigd is opnieuw in de fout te gaan – ondanks de inzet van andere maatregelen dan toepassing van de Wet mbveo² (bv. strafrechtelijk optreden).

In gevallen, waarin geen sprake is van een reeks van drie overtredingen binnen één jaar, kan onder omstandigheden toch worden aangenomen dat er 'ernstige vrees' bestaat voor voortzetting van het ordeverstoring gedrag. In het besluit wordt een en ander dan gemotiveerd. Of voor deze aanname grond bestaat, is mede afhankelijk van de ernst van de ordeverstoring gedragingen en de vraag of betrokkene (eventueel aangeboden) hulpverlening heeft geaccepteerd. Ook kan hierbij van belang zijn of de persoon in het verleden (voorafgaand aan het laatste jaar) al vaker betrokken was bij openbare ordeverstoringen.

Het gaat er uiteindelijk om dat ten aanzien van betrokkene in redelijkheid geoordeeld kan worden dat hij niet op eigen initiatief of met 'zachte drang' zijn ordeverstoring gedragingen zal staken.

In welke situaties kan artikel 172a van de Gemeentewet worden toegepast?

In overleg met politie en justitie is bevestigd in welke situaties artikel 172a van de Gemeentewet een bijdrage zou kunnen leveren aan het beëindigen van gevallen van ernstige, structurele verstoringen van de openbare orde. Daarbij zijn de volgende situaties naar voren gekomen, ten aanzien waarvan hierbij wordt besloten dat artikel 172a van de Gemeentewet dan inderdaad kan worden toegepast op de wijze zoals hierna beschreven:

1. Voetbalvandalisme (eigen supporters en uitsupporters);
2. Overlastgevende groepen;
3. Ordeverstoorders bij evenementen.

Vanzelfsprekend moet steeds zijn voldaan aan de algemene voorwaarden voor toepassing van artikel 172a van de Gemeentewet (herhaaldelijke verstoring van de openbare orde en ernstige vrees voor voortzetting).

Ad 1. Voetbalvandalisme (eigen-supporters en uitsupporters)

Artikel 172a kan zowel ten aanzien van eigen-supporters als ten aanzien van uitsupporters worden toegepast.

Een als eigen supporter bekend staande persoon met een (civiel- of strafrechtelijk) stadionverbod die na oplegging daarvan rondom thuiswedstrijden van de voetbalclub de openbare orde verstoort – ongeacht of dat in de omgeving van het stadion of bijvoorbeeld in het horecaconcentratiegebied gebeurt – kan bij bevel een meldingsplicht opgelegd krijgen (lid 1, sub c). Deze persoon zal zich dan op een dag waarop een lokale wedstrijd wordt gespeeld op een aantal in het bevel genoemde tijdstippen (maximaal drie) moeten melden op een in het bevel aan te geven politiebureau.³ Door deze meldingsplicht wordt voorkomen dat deze persoon een rol van betekenis kan spelen bij verstoringen van de openbare orde in het kader van die voetbalwedstrijd. In het geval deze persoon niet in de gemeente woonachtig is, ligt het voor de hand te bepalen dat deze zich moeten melden in zijn woonplaats. Een dergelijk bevel kan slechts worden gegeven in overeenstemming met de burgemeester van die gemeente (lid 2).

² Deze verstoringen van de openbare orde hoeven niet steeds in dezelfde gemeente te hebben plaatsgevonden.

³ Denkbaar is dat ook voor de avond voorafgaand aan de wedstrijd één of twee extra meldingstijdstippen worden opgenomen in het bevel; op deze avonden vinden namelijk soms in de gemeente al dan niet geplande confrontaties tussen rivaliserende supportersgroepen plaats.

In gevallen waarin uitsluitend een meldingsplicht niet effectief of goed uitvoerbaar blijkt te zijn of bij voorbaat gevreesd wordt dat dat het geval zal zijn, kan ook worden besloten om betrokkene een gebiedsverbod op te leggen voor het gebied waar gevreesd wordt voor verdere overlast – al dan niet in combinatie met een meldingsplicht.

De meldingsplicht (en het eventueel gebiedsverbod) wordt opgelegd voor een duur van drie maanden, met dien verstande dat zowel de meldingsplicht als het eventueel gebiedsverbod binnen deze periode slechts zullen gelden op de dagen (en eventueel de daaraan steeds voorafgaande dag/avond) dat de voetbalclub een thuiswedstrijd speelt. Een en ander wordt expliciet aangegeven in het uit te reiken bevel.

Daarnaast kan ook aan een persoon die supporter is van een bezoekende club, en die herhaaldelijk de openbare orde heeft verstoord rondom voetbalwedstrijden (ook in andere gemeenten), een bevel worden opgelegd zich op de dag dat zijn club in het stadion een wedstrijd speelt te melden op de in het bevel genoemde tijdstippen (maximaal drie) op een in het bevel aan te geven plaats.⁴ Nu deze persoon in de regel buiten de gemeente woonachtig zal zijn, ligt het voor de hand te bepalen dat hij zich moet melden in zijn woonplaats. Een dergelijk bevel kan slechts worden gegeven in overeenstemming met de burgemeester van die gemeente (lid 2).

Deze meldingsplicht wordt opgelegd voor de duur van één of - indien de vrees bestaat dat ook op de dag voorafgaand aan de wedstrijd de openbare orde in de gemeente zou kunnen worden verstoord - twee dagen.

Ad 2. Overlastgevende groepen

Indien een groep personen in een bepaald gebied dusdanig ernstige, structurele overlast veroorzaakt – bijvoorbeeld door intimidaties, vandalisme, geweldsdelicten, schreeuwen, joelen, hinderlijk rondhangen – dat er sprake is van een aantasting van de leefbaarheid van dat gebied, dan kan de burgemeester individuele leden van deze groep een groepsverbod opleggen. Een groepsverbod is een bevel zich niet in een of meer bepaalde delen van de gemeente op een voor het publiek toegankelijke plaats zonder redelijk doel met meer dan drie andere personen in groepsverband op te houden. Met het groepsverbod kan het ongewenste groepsgedrag worden doorbroken en daarmee worden bijgedragen aan een verbetering van de leefbaarheidsituatie.

Een dergelijk groepsverbod wordt opgelegd voor een duur van drie maanden.

Blijft een persoon tijdens de duur van het aan hem opgelegd groepsverbod overlast veroorzaken – al dan niet in combinatie met een overtreding van het groepsverbod – dan kan vervolgens een gebiedsverbod worden opgelegd. Dat is een nog zwaardere bevoegdheid, waarbij het betrokkene niet is toegestaan zich gedurende een bepaalde termijn in een bepaald deel van de gemeente te bevinden. Dit gebiedsverbod wordt in beginsel opgelegd voor een duur van drie maanden, zeker als de werking ervan beperkt is tot bepaalde tijdstippen (bv. avonduren of weekenddagen). Op grond van specifieke feiten of omstandigheden kan besloten worden tot oplegging voor een kortere duur.

Indien en voor zover de persoonlijke omstandigheden van betrokkene daartoe noodzaken, kan geen of slechts een beperkter gebiedsverbod worden opgelegd. Zo kan geen gebiedsverbod worden opgelegd voor de directe woonomgeving van betrokkene, en mag het gebiedsverbod ook niet in de weg staan aan het bezoeken van school of werk. In dit soort gevallen dient te worden beoordeeld of een zogenaamde ‘corridor’ een oplossing kan bieden: een strook binnen het gebied waarvoor een gebiedsverbod is opgelegd, waarmee betrokkene in staat wordt gesteld zijn woning, werk of school te bereiken.⁵

⁴ Denkbaar is dat ook voor de avond voorafgaand aan de wedstrijd één of twee extra meldingstijdstippen worden opgenomen in het bevel; op deze avond kan namelijk – zo leert de ervaring - in de gemeente de confrontatie kunnen worden gezocht met aanhangers van de voetbalclub.

⁵ Zie hierover bv. de ‘Handreiking Wet maatregelen bestrijding voetbalvandalisme en ernstige overlast’, een uitgave van het Ministerie van BZK van september 2010, p. 30.

Bij overlastgevende groepen als hier bedoeld wordt vooralsnog gedacht aan twee categorieën: jeugdgroepen en groepen bestaande uit alcoholverslaafden.

Hierbij zij opgemerkt dat het rondhangen van een groep in – bijvoorbeeld – een winkelcentrum *op zich* geen verstoring van de openbare orde met zich brengt. Dat is pas het geval als dit rondhangen gepaard gaat met hinderlijke, overlastgevende gedragingen zoals najouwen, intimiderend lastig vallen, hinderlijk verkeersgedrag en het plegen van misdrijven en overtredingen zoals hiervoor onder Ad a genoemd (bv. mishandeling).

Ad 3. Ordeverstoorers bij evenementen

Bij openbare ordeverstoringen tijdens (grote) evenementen en feestelijkheden, zoals Koninginnedag en Oud en Nieuw, zijn vaak dezelfde personen betrokken. De Wet mbveo biedt ook de instrumenten om het ongewenst gedrag van deze personen te beëindigen.

Tijdens massaal bezochte evenementen als Koninginnedag en Oud en Nieuw is een gebiedsverbod moeilijk(er) handhaafbaar en daarmee minder effectief. Om die reden wordt aan een persoon die herhaaldelijk de openbare orde heeft verstoord bij evenementen en ten aanzien van wie ernstige vrees bestaat dat hij deze verstoringen in de gemeente zal voortzetten, een meldingsplicht opgelegd, inhoudende dat hij zich op dagen dat een evenement of een bepaalde festiviteit wordt gehouden dient te melden (maximaal drie keer) op een in het bevel aan te geven politiebureau. In het geval deze persoon niet in de gemeente woonachtig is, ligt het voor de hand te bepalen dat deze zich moeten melden in zijn woonplaats. Een dergelijk bevel kan slechts worden gegeven in overeenstemming met de burgemeester van die gemeente (lid 2).

In gevallen waarin geoordeeld wordt dat dit toch effectief kan zijn, kan er voor worden gekozen om naast de meldingsplicht ook een gebiedsverbod op te leggen.

De meldingsplicht (en het eventueel gebiedsverbod) wordt in beginsel opgelegd voor een duur van drie maanden, met dien verstande dat zowel de meldingsplicht als het eventueel gebiedsverbod binnen deze periode slechts zullen gelden op de dagen dat in de gemeente een bepaald evenement of een bepaalde festiviteit zal plaatsvinden. Deze dagen (tijdstippen) worden duidelijk benoemd in het bevel.

In welk geval kan artikel 172b van de Gemeentewet worden toegepast?

Op grond van artikel 172b van de Gemeentewet kan aan een persoon die het gezag uitoefent over een minderjarige die herhaaldelijk groepsgewijs de openbare orde heeft verstoord en de leeftijd van twaalf jaren nog niet heeft bereikt, bij ernstige vrees voor verdere verstoring van de openbare orde een bevel worden gegeven zorg te dragen dat de minderjarige zich niet in een bepaald gebied bevindt – tenzij begeleid door een aangewezen meerderjarige – of dat de minderjarige zich op bepaalde dagen gedurende een aangegeven tijdvak tussen 20.00 en 06.00 uur niet bevindt op voor het publiek toegankelijke plaatsen – tenzij begeleid door een aangewezen meerderjarige.⁶

Van deze bevoegdheid zal slechts met grote terughoudendheid en slechts in het uiterste geval gebruik worden gemaakt, en wel als de ernstig overlastgevende gedragingen van het kind ondanks de inzet van hulpverlenende instanties onverminderd doorgaan. Ook de inzet van artikel 172b moet gericht zijn op het herstel van de openbare orde in het gebied waar het kind met anderen ernstige overlast veroorzaakt.

De ‘Circulaire Burgemeestersbevel twaalfminners; artikel 172b Gemeentewet’ van de Minister van Binnenlandse Zaken (Staatscourant 2010, nr. 13482) wordt in acht genomen.

⁶ Voor de toepassing van artikel 172b van de Gemeentewet gelden voor het overige dezelfde voorwaarden als in deze beleidsregel beschreven voor de toepassing van artikel 172a.

Procedurele aspecten; verzoek en dossier

Het initiatief tot het nemen van een maatregel op grond van artikel 172a en 172b van de Gemeentewet ligt in de regel bij de politie. De politie zal immers uit de aard van haar werkzaamheden bekend zijn met de overlast en de overlastplegers in een bepaald gebied. Is de politie van mening dat slechts toepassing van deze wetsartikelen een situatie van ernstige, structurele overlast kan beëindigen, dan richt zij een verzoek aan de burgemeester.

Aan ieder verzoek dat bij de burgemeester wordt neergelegd moet een gedocumenteerd dossier ten grondslag liggen, dat inzicht geeft in de volgende punten:

1. Het samenstel van gedragingen en de aard van de ordeverstoringen (blijkend uit meldingen, mutaties, aangiftes, processen-verbaal, signalen en klachten uit de buurt, waarnemingen zoals bekend bij politie of andere instanties, bv. jeugdzorg) - met betrekking tot een periode die minstens ziet op het afgelopen jaar -, op grond waarvan wordt geoordeeld dat er sprake is van een 'verstoring van de openbare orde' die herhaaldelijk wordt gepleegd, met andere woorden meer structureel van aard is;
2. De feiten en omstandigheden op grond waarvan wordt geoordeeld dat er sprake is van 'ernstige vrees' voor voortzetting van de ordeverstoringende maatregelen, als nu geen maatregel wordt getroffen;
3. De contacten die tot dusverre hebben plaatsgevonden tussen politie (en eventuele andere instanties) en het overlastgevende individu of de overlastgevende groep, inclusief het effect van die contacten;
4. De naam- en adresgegevens van de perso(o)n(en) tot wie het bevel zich zou moeten richten, inclusief – indien van toepassing – achtergrondinformatie ten aanzien van de samenstelling van de overlastgevende groep en de onderlinge relaties tussen de groepsleden;
5. De resultaten van een gehouden vooroverleg met de Officier van Justitie inzake het voornemen van de politie aan de burgemeester te verzoeken een maatregel te treffen;
6. Indien om een gebiedsverbod wordt verzocht: een precieze beschrijving van het gebied;
7. Indien om een meldingsplicht wordt verzocht: gegevens van de locatie waar de persoon zich moet melden;
8. Indien om een meldingsplicht in een andere gemeente wordt verzocht: een 'principe-instemming' van de burgemeester van de desbetreffende gemeente;
9. Indien er sprake is van een verzoek om verlenging van een maatregel: de gegevens waaruit kan worden afgeleid dat de ernstige vrees voor voortzetting van de overlast zich nog steeds voordoet.

Een verzoek waaraan een compleet dossier ten grondslag ligt wordt in behandeling genomen bij het kabinet van de burgemeester.

Indien aan de voorwaarden van de wet en de onderhavige beleidsregel wordt voldaan, wordt aan de betrokkene(n) een voornemen tot het opleggen van een maatregel verzonden. In gevallen waarin een persoon geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, kan het voornemen ook door de politie aan hem worden uitgereikt. De betrokkene kan naar aanleiding van het voornemen een zienswijze kenbaar maken (artikel 4:8 Algemene wet bestuursrecht).

Het is vervolgens aan de burgemeester een besluit te nemen. Indien besloten wordt tot het opleggen van een maatregel, dan wordt het besluit bekendgemaakt door uitreiking van het besluit door de politie aan de betrokkene. Er moet worden getekend voor ontvangst.

Van elk besluit wordt een afschrift verzonden aan de politie en aan de Officier van Justitie. Op zijn beurt informeert de Officier van Justitie - zo is afgesproken in de lokale driehoek - de burgemeester over elke door hem getroffen gedragsaanwijzing, gegeven op grond van de Wet mbveo. Een en ander hangt samen

met de samenloopregeling zoals opgenomen in het derde lid van artikel 172a van de Gemeentewet. Op grond van deze regeling kan de burgemeester geen maatregel treffen, indien de Officier van Justitie een gedragsaanwijzing in de vorm van een gebiedsverbod heeft gegeven als bedoeld in artikel 509hh van het wetboek van Strafvordering.

Tegen een maatregel op grond van artikel 172a en 172b van de Gemeentewet staan de reguliere bestuursrechtelijke voorzieningen open (bezwaar, verzoek om voorlopige voorziening).

Overtreding van een maatregel op grond van artikel 172a en 172b van de Gemeentewet is strafbaar gesteld in artikel 184 van het Wetboek van Strafrecht.